

Jón Björnsson

Bjarni Benediktsson – Jón Björnsson

Tekið af vef Borgarskjalasafnsins

bjarnibenediktsson.is

Einkaskjalasafn nr. 360
Stjórnámálamaðurinn
Askja 2-6, Örk 4

©Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Þarshöfu 4. maí 1939.

Herra

professor Bjarni Benediktsson
Reykjavík

Kærri vinnu.

Adkins árféar línu til að þanna þjónu
þyngi síðast, og allt gott.

Jeg hef þess sagt að Þandi sje að
batast, og stríðar hann engar þá sjálfu,
þótti engar vœnt að fjögga mánaða um
heilsu hans, og lítan. Þó skáman
sje frá að segyja man gegg einu að
vissu hvers dóttir kona hans er, gegg
kalla hana aldað Ólavin, og minni hún
sje Jóhannesdóttir, er þá.

Þá þarf gegg að spyrja þig að iðru
þó þau aðeigst sje. Þegar ein hvers síðlumefda
máður hefur lóttist, þá hefur síðlumefda
minst þess manns með nokkrum
vörðum og betil an um að standa upp.

Þú hefur hann mist þann sína sem
var hannu allt í öllu (frá þó að
síðast síðlumefda var haldin)

Ör þá við eigaandi að ein hvers síðlumefda

maltsi norrun arð, og systlunefudin
vottastu hannu samíð sína. Hvat er hiltlyði-
legr. - Þóta leygum við að láta þeu svo,
að leygju breytingu hafi arðu hjá hannu,
og minnast eus í fríma.

Þeg þíð þígr gæra svo vel að skrifa
mger nu þetta, og þá nu leil hseming
væri best að mæla svo vinda legr væri
og hlylegr. - Þetta var úserjulegr
kanna á rymu hár. Þeskríu með
afbrigðum og hafa systlunefudaranemini
dvalið of þá hjá þeim.

Þíð þígr afsaka

ekki kærni hselgju

Þíu euk.

Ján Þjóðsson

Ekki er þó hvat að segja þíð þeg
þígr arða þá, og senda mger. Þreyki
þígr best þíð ató.

Lami.